

N:o 117.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 10 maj 1899.
— — — — Andra Kammaren — 10 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående arrendefri upplåtelse till Jönköpings läns fångvårdsförening af förra militiebostället $\frac{1}{2}$ mantal Långanäs n:o 1 i nämnda län.

(Statsutskottets utlåtande n:o 83.)

Till Konungen.

Uti en till Riksdagen den 6 sistlidne mars aflåten proposition har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen medgifva, att förra barberarebostället Långanäs n:o 1 Höreda i Höreda socken och Södra Vedbo härad af Jönköpings län finge vid utgången af nu löpande arrendeperiod den 14 mars 1900 disponeras på det sätt, att det till hemmanet hörande, å en af jägmästaren P. Ohlin vid skogsindelnings uppgörande år 1874 upprättad karta upptagna skogsmarksområde ställes under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning, samt att hemmanet i öfrigt arrendefritt upplätes åt Jönköpings läns fångvårdsförening, att användas till en uppfostringsanstalt för vanartade barn, med iakttagande,

att fångvårdsföreningen vid tillträdet af den till föreningen upplåtna delen af hemmanet inträdde i kronans skyldigheter och rättigheter gent emot den arrendator eller brukare, som vid samma tid afträdde hemmanet;

att föreningen skulle ega från den undantagna skogsmarken erhålla årlig utsyning af 65 kubikmeter virke till underhåll af de för jordbruket nödiga byggnader och till vedbrand;

att föreningen skulle ansvara för de hemmanet i dess helhet åliggande onera och utskylder;

att, derest Eders Kongl. Maj:t framdeles skulle finna uppfostringsanstalten ej handhafvas på sådant sätt, att den uppfylde det med densamma åsyftade ändamål, eller att hemmanet vanhäfdades, föreningen skulle vara skyldig att efter uppsägning hemmanet å laga fardag till kronan afträda utan rätt till ersättning för å hemmanet vidtagna förbättringar eller eljest derå nedlagda kostnader; samt

att, då af nämnda anledning eller i följd af föreningens upphörande eller annan orsak hemmanet till kronan återställdes, detsamma skulle lemnas med för jordbruket behöfliga, i fullgodt stånd varande åbyggnader, med skyldighet för föreningen att enligt laga syns bestämmande ersätta de brister, som härutinnan och i fråga om hemmanets häfd kunde förefinnas.

Med afseende å det samhällsnyttiga ändamål, för hvilket Jönköpings läns fångvårdsförening verkar, och till hvars främjande ifrågavarande boställes inegor äro afsedda att användas, har Riksdagen icke haft något att erinra mot den föreslagna arrendefria upplåtelsen af bostället, helst inrättande af sådana uppfostringsanstalter, som bemälda förening har för afsigt att å berörda boställe anlägga, öfverensstämmer med det förslag angående minderåriga förbrytares behandling, som blifvit framlagdt af de för afgifvande af betänkande i detta ämne tillsatta komiterade.

Enligt hvad i den kongl. propositionen föreslagits, skulle det till hemmanet hörande skogsmarksområde från upplåtelsen undantagas och ställas under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning; dock skulle föreningen berättigas att erhålla årlig utsyning från skogsmarken af 65 kubikmeter virke.

Att skogsmarken, på sätt Eders Kongl. Maj:t föreslagit, undantages från upplåtelsen, synes Riksdagen vara lämpligt. Men vid sådant förhållande har Riksdagen icke ansett giltig anledning förefinnas till det ifrågasatta medgifvandet för fångvårdsföreningen att derifrån erhålla virkesutsyning. Särskildt har Riksdagen velat erinra, att, derest från andra orter inom landet framställningar komme att göras om upplåtelse af krono-

egendomar för samma ändamål som det nu ifrågavarande, det då vore att befara, att, om i detta fall virkesutsyning medgåfves, deraf skulle föranledas anspråk på enahanda förmån äfven vid andra sådana jordupplåtelse.

Bland de föreslagna villkoren för upplåtelsen förekommer, att hemmanet skall till kronan afträdas, derest Eders Kongl. Maj:t skulle finna, att uppfostringsanstalten ej rätt handhafves, eller att hemmanet vanhäfdas. Då emellertid tillbörlig omtanke om det allmännas fördel synes böra föranleda dertill, att staten förbehåller sig att kunna återfå egendomen, om den skulle blifva behöflig för något annat ändamål än det ifrågavarande, har Riksdagen ansett, att till förenämnda bestämmelse angående hemmanets afträdande bör göras ett tillägg i berörda syfte.

I öfrigt har Riksdagen, som föreställer sig, att Eders Kongl. Maj:t kommer att på lämpligt sätt låta göra sig underrättad om uppfostringsanstaltens handhavande samt hemmanets skötsel och vård, icke haft något att erinra emot hvad Eders Kongl. Maj:t beträffande förevarande upplåtelse föreslagit.

Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande framställning har därför på det sätt af Riksdagen bifallits, att Riksdagen medgifvit,

att förra barberarebostället Långanäs n:o 1 må vid utgången af nu löpande arrendeperiod den 14 mars 1900 disponeras på det sätt, att det till hemmanet hörande, å förenämnda af jägmästaren Ohlin upprättade karta upptagna skogsmarksområde ställes under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning, samt att hemmanet i öfrigt arrendefritt upplåtes åt Jönköpings läns fångvårdsförening, att användas till en uppfostringsanstalt för vanartade barn, med iakttagande:

att fångvårdsföreningen vid tillträdet af den till föreningen upplåtna delen af hemmanet inträder i kronans skyldigheter och rättigheter gent emot den arrendator eller brukare, som vid samma tid afträder hemmanet;

att föreningen skall ansvara för de hemmanet i dess helhet åliggande onera och utskylder;

att, derest Eders Kongl. Maj:t framdeles skulle finna uppfostringsanstalten ej handhafvas på sådant sätt, att den uppfyller det med densamma åsyftade ändamål, eller att hemmanet vanhäfdas, eller att det erfordras för annat ändamål, föreningen skall vara skyldig att efter uppsägning hemmanet å laga fardag till kronan afträda utan rätt till ersättning för å hemmanet vidtagna förbättringar eller eljest derå nedlagda kostnader; samt

att, då af någon af nämnda anledningar eller i följd af föreningens

upphörande eller annan orsak hemmanet till kronan återställes, detsamma skall lemnas med för jordbruket behöfliga, i fullgodt stånd varande åbyggnader, med skyldighet för föreningen att enligt laga syns bestämmande ersätta de brister, som härutinnan och i fråga om hemmanets häfd kunna förefinnas.

Stockholm den 10 maj 1899.

Med undersätlig vördnad.